A°. 1827. N°. [illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 1 November.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 29. October.

De vergadering te half drie ure geopend zijnde, worden de notulen van het verhandelde in de vorige zitting gelezen en goedgekeurd.

Insgelijks worden gelezen en goedgekeurd de notulen van de comités-generaal van den 20. en 23. October, waaruit blijkt, dat, in het eerste, door de commissie, belast met het ontwerpen van een adres in antwoord op de koninklijke aanspraak, er een is aangeboden; dat hetzelve naar de afdeelingen is gezonden, dat, in het laatste comité-generaal, door de centrale afdeeling deswege verslag is gedaan en de discussie geopend; dat onderscheiden leden het woord hebben gevoerd, en dat bij de hoofdelijke stemming het ontwerpen adres is aangenomen met 56. stemmen tegen 5. (Naar men verneemt, zouden tegen het adres gestemd hebben de heeren *van Alphen*, *Collot d'Escury*, *Repelaer*, *Sypkens* en *van de Spiegel.*) Het aangenomen adres is naar de Eerste Kamer verzonden.

De voorzitter berigt dat hij eene boodschap der Eerste Kamer ontvangen heeft, waarbij dezelve kennis geeft, dat zij zich heeft vereenigd met het aan haar toegezonden adres en dat Z. M. de deputatie der Staten-Generaal heden morgen ten elf ure zal ontvangen.

De heer *Reiphins* geeft verslag, in de Fransche taal, wegens de aanbieding van het adres van H. Ed. Mog. aan den Koning. De deputatie, zegt hij, is heden ten elf ure door Z. M. ontvangen met de gebruikelijke plegtigheden, het adres is door den heer *de Thiennes de Lombize*, voorzitter der Eerste Kamer, aan den Koning voorgelezen, en Z. M. heeft daarop hoofdzakelijk geantwoord: « dat Hoogstdezelve verblijd was « dat de Staten-Generaal met Hem dezelfde gevoelens en dezelfde verlangens koesterden en vertrouwde dat de beraadslagingen, tot welke de « belangrijke onderwerpen van wetgeving, welke aan de Staten-Generaal « waren aangeboden, aanleiding zouden geven, het welzijn der natie, « hetwelk het gemeenschappelijk doel was, tot uitkomst zouden hebben.»

De heer *Beelaerts van Blokland* doet een dergelijk verslag in de landtaal.

De kamer besluit het adres in de beide talen te doen drukken en ronddeelen. De voorzitter bedankt de commissie voor de verrigte werzaamheden.

Het adres luidt aldus:

SIRE!

« Bij de opening dezer vergadering, komen wij weder aan Uwe Ma- « jesteit onze eerbiedige hulde en die der Natie, welke wij vertegenwoor- « digen, aanbieden, doordrongen van de gevoelens, die het steeds ver- « wezenlijkt uitzigt doet ontstaan, om in de taal, die Uwe Majesteit « ons doet hooren, nieuwe onderpanden der algemeene welvaart te « ontwaren.»

« Wij zijn overtuigd, Sire, dat Uwe zorgen zich bestendig uitstrek- « ken tot het welzijn Uwer onderdanen, en dat de vriendschappelijke « betrekkingen, met al de Mogendheden onderhouden, alleen ten doel « hebben de vermeerdering en bevestiging van het geluk onzer medebur- « geren, onafscheidbaar aan dat Uwer Majesteit verbonden.»

« De hoop, welke Uwe Majesteit ons in het vorige jaar te kennen gaf, « om spoedig eene schikking, omtrent de zaken van den Roomsch Ka- « tholieken Eeredienst, met den Pauselijken Stoel gesloten te zien, deed « ons den wensch uiten, dat zoodanige schikking in overeenstemming « zoude zijn met de Grondwet. Wij vernemen met genoegen, dat de « deswege geopende onderhandelingen gelukkig zijn besloten door eene « Overeenkomst, welker mededeeling ons Uwe Majesteit toezegt.»

« Het heilzaam voorbehoud, gevoegd bij het verlof tot afkondiging der « Pauselijke bulle, dat geen bloot formulier is, verschaft ons de zekerheid, « dat het zesde en tiende hoofdstuk der Grondwet, het een van den « Godsdienst, het andere van het Onderwijs en het Armbestuur, onge- « schonden zullen blijven, en daarop evenmin inbreuk zal geschieden, « als op de andere Wetten des Rijks, betrekkelijk die gewigtige onderwerpen.»

« Uwe Majesteit kondigt ons een voordeelig verdrag aan, met Mexiko « gesloten, en mildere maatregelen door den Koning van Zweden en « Noorwegen genomen. Hoogstdezelve wijst ons op den in het algemeen « toenemenden staat van den Handel en den Landbouw, op de ontwik- « keling der Scheepsbouw, op de doorgezette ontginning der Mijnen, « op de onderscheidene gedeelten der Nationale Visscherij, op het Fa- « brijkwezen, welks gestadige vorderingen ons de hoop geven om met « voordeel te kunnen wedijveren, tegen de mededinging op de markten « binnen en buiten Europa, op de zoo wenschelijke vereeniging der be- « langen van Fabrijkanten en Handelaars, alsmede op de voortzetting en « verbetering der waarlijk nuttig erkende Land- en Water-communicatien, « en de daargestelde middelen tegen de verschrikkelijke plaag, welke het « vorig jaar eenige onzer Provincien heeft geteisterd; dit alles toont ons, « dat geen deel der algemeene welvaart het doordringend oog van Uwe « Majesteit, en Zijne aanhoudende zorg voor het welzijn der natie, ontgaat.»

« Wij verblijden ons, dat de instellingen van het Onderwijs aan het oog- « merk blijven beantwoorden. Wij zijn overtuigd, dat dezelve door de « gedurige en grondwettelijke zorgen der Regering, steeds de uitbreiding « zullen ontvangen, welke de staat der Kunsten en Wetenschappen, en « de verspreiding van verlichting vorderen.»

« Wij hebben met belangstelling vernomen, dat de onlusten op Java « een meer geruststellend aanzien verkrijgen, en wij vleijen ons, dat « die gewigtige bezitting, wanneer de rust aldaar zal hersteld wezen, « aan onzen Koophandel en Nijverheid die voordeelen zal aanbrengen, « welke het doel zijn der tijdelijke, door de omstandigheden vereischte, « voorschotten; wij zullen het voorstel eener buitengewone te gemoetko- « ming, voor die Kolonie, door Uwe Majesteit te doen, zorgvuldig « overwegen.»

« Met genoegen hebben wij de verzekering ontvangen, dat de onder- « scheidene takken van 's Rijks ontvangsten over het geheel aan de ver- « wachting beantwoord hebben, en dat er geene buitengewone opofferin- « gen van de natie zullen behoeven te worden gevraagd. Dit doet ons « de hoop voeden op eene vermindering der lasten, welke zoo zeer door « Uwe Majesteit als door zijne onderdanen wordt verlangd.»

« Wij juichen alles toe, wat den schadelijken invloed der Loterijen op « de nationale zedelijkheid kan beperken.»

« Altijd zullen wij gereed zijn, om tot de maatregelen mede te wer- « ken, die billijk zouden mogen bevonden worden, om de in de grond- « lasten baarblijkelijk te hoog aangeslagen provincien voorloopig te ont- « lasten.»

« Eene goede wetgeving is een duurzaam gedenkteeken, hetwelk den « roem van Uwer Majesteits regering tot het verste nageslacht moet over- « brengen. Wij gevoelen het belangrijke der wettelijke bepalingen aan- « gaande de misdaden en straffen; en de wijze van procederen in bur- « gerlijke en straf zaken, waarvan het Uwe Majesteit behaagd heeft, ons « de voorstellen aan te kondigen; wij achten ons zelven gelukkig, onze « pogingen bij die Uwer Majesteit te kunnen voegen, ten einde die wet- « geving waardig te doen zijn van een vrij volk, van de verlichting der « eeuw, en van de voortgaande beschaving der Natie.»

« Wij zullen aan die verschillende werkzaamheden, hoe groot derzel- « ver omvang moge zijn, ons toewijden met dien ijver en die aanhou- « dendheid, welke zij verdienen, en alzoo trachten te beantwoorden aan « de gestadige bezorgdheid van Uwe Majesteit, voor het geluk des Va- « derlands, en den luister van Hoogstdeszelfs regering.»

Is ontvangen en gelezen eene boodschap des Konings, houdende mededeeling van de overeenkomst tusschen Z. M. en Z. Heiligheid Paus *Leo XII.* gesloten. Aangenomen voor notificatie. De ingezonden stukken zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

De heeren *Hinlopen* en *Dedel* verontschuldigen zich wegens hunne afwezigheid, veroorzaakt, bij den eerstgemelden, door ongesteldheid, en, bij den laatstgenoemden, door het afsterven van een zijner naastbestaanden.

Onderscheiden verzoekschriften, om geplaatst te worden op de lijst der kandidaten voor den bij de algemeene rekenkamer opengevallen post, worden ter griffie nedergelegd, ter inzage der leden. De requestranten zijn de heeren *van Trier* van Antwerpen; *J. C. van der Hoet*, commies bij de algemeene rekenkamer; *Bannier*, lid van de regtbank van eersten aanleg te Deventer; *van Meurs* van 's Hertogenbosch; *Kluppel*, regter ter instructie in de regtbank van eersten aanleg te Alkmaar.

Aan de kamer wordt hulde gedaan van de navolgende boeken, welke in de bibliotheek zullen worden geplaatst: *Iets naders over de regterlijke magt* enz., *door Frets, advocaat te Rotterdam*; — *Annales academiæ Gandavensis*, *jaar* 1825; — *Dissertation sur les Concordats.*

De centrale afdeeling doet verslag wegens het ontwerp van wet ter nadere regeling van de grensscheiding tusschen de provincien Limburg en Luik. Geene aanmerkingen zijn daarop door de afdeelingen gemaakt. Op het voorstel van den voorzitter, worden de beraadslagingen geopend; niemand vraagt het woord; men gaat over tot de hoofdelijke stemming: de wet wordt met eenparige stemmen aangenomen en zal naar de Eerste Kamer worden gezonden.

De centrale afdeeling doet wijders verslag wegens het ontwerp van wet, houdende intrekking van de wet van 14 Maart 1819, waarbij beperkingen worden daargesteld ten aanzien van de goederen, welke onder Zweedsche vlag in het koningrijk zouden worden ingevoerd. In eene afdeeling slechts was eene aanmerking gemaakt, wegens het woord *abrogée*, voorkomende in art. 1, waarvoor men eene andere uitdrukking wenschte gebezigd te hebben.

De vergadering oordeelt dat die enkele aanmerking niet van dat gewigt is dat daarom de beraadslagingen zouden behooren te worden vertraagd. De voorzitter verklaart derhalve dezelve geopend.

De heer *Fabry-Longré* verdedigt de wet en neemt deze gelegenheid waar om de liberale gevoelens van het hoofd van den staat, zoo wel in zaken van godsdienst als van koophandel, te doen opmerken en toe te juichen.

Niemand meer het woord vragende, wordt de discussie gesloten. Men gaat over tot de hoofdelijke stemming; de wet wordt met algemeene stemmen aangenomen en zal naar de Eerste Kamer worden gezonden, zonder restrictie.

Daar waren tegenwoordig 59 leden.

De zitting wordt opgeheven, zonder bepaling van eenen dag van bijeenkomst.

FLORENCE, den 20. October.

Onze Courant staat in voor de echtheid van het volgende berigt:

« Den 24. September, maakte de in de haven van Navarino geblokeerde Turksch-Egijptische vloot zich gereed, om deze haven uit te loopen. De Engelsche admiraal sir *E. Codrington* liet den bevelhebber dezer vloot weten, dat zijne instructien hem verpligtten, zich tegen het uitloopen te verzetten. Maar deze aanzegging had weinig gevolg, en de Turksche vaartuigen waren de eersten, die onder zeil gingen. De toestand van den Engelschen admiraal was zeer netelig, aangezien hij slechts vier oorlogs-vaartuigen tegen eene ontelbare menigte Ottomansche zeilen had over te stellen; hij bevond zich bovendien onder den wind; en het schijnt, dat de Turken alle de voordeelen kenden en berekend hadden, welke hun dat tijdstip aanbood. Des niet te min, zou de admiraal niet geaarseld hebben de ontvangene orders uit te voeren; maar het was van belang, voorzigtigheid aan moed te paren, vermits het eerste schot van de Engelsche zijde, noodwendig onberekenbare gevolgen moest hebben. De dag verliep onder wederzijdsche bedreigingen, en den volgenden dag kwam de Fransche admiraal *de Rigny* met zijn geheel eskader en eenige andere Engelsche oorlogsvaartuigen opdagen. De Turksche-Egijptische vloot bevond zich nog steeds in den mond van de haven. Men hernieuwde de onderhandelingen, en er werd overeengekomen, dat de Engelsche en Fransche admiraals een mondgesprek met *Ibrahim* zouden houden. Te dien einde begaven zich de twee admiraals in de haven van Navarino; het was inderdaad een treffend gezigt, een klein getal christen-vaartuigen, met eene ontzag verwekkende houding te zien, te midden van 120 Ottomansche zeilen.

Even na hunne aankomst in de haven, stapten de twee admiraals aan wal, en werden bij *Ibrahim* in zijn leger, op eene hoogte buiten Navarino, gebragt. Zij werden onder eene prachtige tent ontvangen, met eene aan de omstandigheid voegende plegtigheid. De twee admiraals gaven *Ibrahim* andermaal kennis van hunne instructien, en deden hem de verpligting gevoelen, welke op hen rustte om de bevelen van hunne souvereinen op te volgen, en het groot gevaar, waaraan hij zijne vloot blootstelde indien zij zich midden door de verbondene eskaders eenen weg wilde banen.

Ibrahim antwoordde hun met eene fiere houding. « De gevaren, zeide hij, en zelfs de dood, komen nimmer bij den soldaat in aanmerking. Mijne vaartuigen zijn ruim voorzien van kruid en kogels, en ik moet

ook de bevelen van den Sultan ten uitvoer brengen.» De admiraal *de Rigny* antwoordde hem, dat wanneer het tot uitersten kwam, men de munitie van de Europische vaartuigen tegen die van de Egyptische zou laten spelen.

«De onderhandeling duurde vrij lang, maar eindelijk, tot geluk voor de menschheid, haalden de manmoedige houding van de vlootvoogden, en de wijsheid hunner redeneringen, *Ibrahim* over, eenen wapenstilstand voor 20 dagen te sluiten, om een antwoord af te wachten op de brieven, die hij dadelijk naar Konstantinopel afzond.

Van den 26. op den 27., zond de admiraal *Codrington* eenige van zijne vaartuigen naar Malta, om levensmiddelen in te nemen, en met de overigen zeilde hij naar Zante en Corfu, om den admiraal *Cochrane*, die zich in de wateren van Patras bevond, van den gesloten wapenstilstand kennis te geven; en hem aan te zeggen, om zich van alle ondernemingen te onthouden. De admiraal *de Rigny* is naar Milo onder zeil gegaan.

«Men heeft insgelijks van de schorsing der vijandelijkheden kennis gegeven aan den opperbevelhebber *Church*, die zich, zoo als men verzekert, steeds met een korps Grieksche troepen in de ommestreken van Corinthe bevindt. Men moet ook aan den seraskier *Reschid*-pacha de, door den opperbevelhebber van de Ottamansche magt in Morea, gesloten overeenkomst hebben medegedeeld.»

FRANKFORT, den 28. October.

Men berekent, dat de tijding der overeenkomst van den Engelschen admiraal met *Ibrahim*-pacha, wegens eenen wapenstilstand van 20 dagen, uiterlijk den 10. October te Konstantinopel moet ontvangen zijn. Het zal dan moeten blijken of zich de Porte met geweld tegen de uitvoering van het traktaat van 6 Julij verzetten wil.

— Een brief uit Zante, van den 6. October, behelst het volgende: — «Ik haast mij u van het oorlogstooneel in onze nabijheid zoo vele berigten als ik kan mede te deelen. Dagelijks zag men Grieksche schepen, welke in deze wateren kruisen, en waarbij de brik onder bevel van den neef van lord *Cochrane*, inzonderheid opgemerkt werd. Den 3. dezer, bij het aanbreken van den dag, verscheen een gedeelte der Turksche vloot in de nabijheid van ons eiland, en daar de Engelsche vice-admiraal met een linieschip, een kotter en eene brik zich juist hier bevond, zeilde hij de Turken spoedig te gemoet, om hun te beletten de golf van Patras binnen te loopen. De nacht van den 2. op den 3. was zeer donker, regenen stormachtig. Hierdoor gebeurde het, dat de bevelhebber der Turksche vloot met een gedeelte zijner schepen bij Zante voorbijkwam, terwijl de overige zestig zeilen het kanaal binnenliepen. Deze keerden bij het zien van den Engelschen admiraal en op deszelfs aanmaning om; hij deed hun opmerken, dat, aldus de gemaakte overeenkomst niet vervuld werd. Toen echter deze afdeeling van de vloot, om een uur namiddags, wanneer de wind veranderde, haren admiraal met 20 schepen tusschen Cefalonia en Zante zag, veranderde zij van besluit, en voegde zich, op ontvangen bevel, weder bij hem. Deze vereeniging was om 4 uur volbragt, terwijl de Engelschen zich nog te midden der Turken bevonden. De Turksche admiraal verklaarde nu den Engelschen dat hij naar Patras bestemd was, en naar de bevelen van zijnen souverein zijnen koers derwaarts voortzetten moest. De Engelschen keerden en naar Zante terug, doch zeilden in den morgen van den 4. de Turksche vloot na. Om te zien wat er voorviel, begaf ik mij met eenige vrienden op den berg van onze telegraaf, waar wij bemerkten dat de Turken terugtrokken; doch geen der Turksche schepen antwoordde. Dit tooneel duurde drie kwartier uurs. Het nadere weet men tot dus verre nog niet.» — Een andere brief uit Zante, van den 6. October, bevestigt het bovengemelde, doch voegt er bij, dat de afdeeling der Turksche vloot van 60 zeilen de golf van Patras is binnengeloopen, terwijl de andere van 20 zeilen het voorval met de Engelschen gehad heeft.

(De Fransche dagbladen melden dit voorval insgelijks. Volgens dezelve zijn de beide afdeelingen der Turksche vloot, op de aanmaning van den Engelschen admiraal, welke zich gereed maakte om zich met geweld tegen haar te verzetten, naar Navarino teruggekeerd. Het Russische eskader was den 10. October voorbij Zante gekomen, zeilende naar Navarino. Voor die haven zouden de vlootvoogden der drie eskaders den 13. eene bijeenkomst hebben.)

Van den 29. October.

Volgens berigten uit Konstantinopel van den 8. dezer, was de divan den 6. vergaderd geweest en had meer dan twee uren lang beraadslaagd. De reis-effendi, die nog altijd ongesteld is, was tegenwoordig. Na afloop der zitting heeft, naar men zegt, de reis-effendi een gesprek met den Oostenrijkschen internuncius gehad en het gerucht liep, dat de Porte zich met de bemiddelende mogendheden wenschte te verstaan. De gezanten van Engeland en Frankrijk hebben koeriers aan hunne hoven afgezonden. De Sultan vertoont zich minder dan voorheen aan het volk, en schijnt den arbeid in de tuighuizen en ter bevestiging van den Bosphorus niet meer persoonlijk te willen voorstaan, maar aan het bestuur eener commissie overlaten. Ook monstert hij de nieuwe troepen niet zoo dikwijls als voorheen, en zijn ijver voor de nieuwe inrigtingen schijnt wat verminderd te zijn.

PARYS, den 27. October.

Volgens de jongste tijdingen van de Spaansche grenzen, begint men te bespeuren, dat de generaal *d'Espagne* met zijne troepen tegen de rebellen in Catalonie werkzaam is. Den 18. October was hij te Olado, twee kleine mijlen boven Figueras. De bende van *Carajol* heeft zich geheel verstrooid, nadat zij Olot geplunderd had. *Jeps del Estannijs*, tusschen de bergengten van Rippol en Campredon ingesloten zijnde, heeft een gedeelte van zijnen troep naar huis gezonden; met 2000 man, die besloten hebben alles te wagen, is hij naar Conque de Tremp, zijn geboorteland, geweken, waar hij denkt zich te zullen kunnen staande houden. *Ballester*, een ander opperhoofd der rebellen, is door troepen uit Girona vervolgd en geslagen geworden. Te Vich heeft de generaal *d'Espagne* twee kanunniken, de bevelhebbers der Koninklijke vrijwilligers en verscheidene andere leden in hechtenis laten nemen. Den generaal *Romagosa*, die met de rebellen onderhandelen zou, doch door hen gevangen genomen werd, is het gelukt te ontsnappen; hij is te Mataro gekomen, doch er niet zeer vriendelijk ontvangen geworden, vermits hij de plaats in de hagchelijkste oogenblikken verlaten heeft, om zich naar Madrid te begeven en aldaar tot onderhandelaar aangesteld te worden.

BAYONNE, den 25. October.

De provincie Guipuzcoa heeft dezer dagen onloochenbare bewijzen van trouw gegeven, bij gelegenheid van den opstand der Apostolischen, onder bevel van *Laudagarretta*. In één oogenblik hebben zich 2 à 3000 tercios of miliciens verzameld, om hunne geweldenarijen te stuiten; en het heeft hun geen moeite gekost om deze vijanden van het altaar en den troon, die voorgeven de verdedigers daarvan te zijn, geheel en al te verstrooijen.

Men zegt thans dat *Lausagarretta* op de gebergten gevangen genomen en met eenen officier, die hem voor adjudant diende, doodgeschoten is. Wat *Alcana* en de twee monniken betreft, die naar Frankrijk geslagt zijn, zij zijn niet naar Auch gegaan, waar de uitgewekenen van die partij meestal bijeengehouden worden; maar naar Spanje teruggekeerd met paspoorten van den Spaanschen consul te Baijonne, houdende dat hun voornemen is van de algemeene vergiffenis gebruik te maken.

ANTWERPEN, den 28. October.

Brieven uit Milaan verzekeren, dat onderscheidene dames dier stad voornemens zijn, aan Prins *Metternich*, op den dag der voltrekking van zijn huwelijk, een verzoekschrift in te dienen, ten einde voor hare mans, of kinderen, die om staatkundige gevoelens veroordeeld zijn, de vrijheid te verwerven. Het verzoekschrift zal door de gravinne *Gonfalonieri*, welker echtgenoot in den kerker zucht, aan de beminnelijke gemalin van het opperhoofd des Oostenrijkschen ministeries worden overhandigd. De Keizer van Oostenrijk schijnt voor zijn persoon gezind, de voortvlugtigen en veroordeelden aan hunne familien terug te geven, indien zijn eerste minister daartoe slechts het voorstel mogt doen. Deze nu, zegt men, is zeer verliefd en het zou kunnen gebeuren, dat dit gevoel hem medelijdend maakte en voor een oogenblik den haat wegnam, dien hij een iegelijk toedraagt, die constitutien bemint. Indien de gravin *Gonfalonieri* in hare poging slaagt, zullen wij een nieuw wonder van de liefde hebben.

(*Journal d'Anvers*).

AMSTERDAM, den 29. October.

Het drietal, gisteren avond, door den grooten kerkenraad der Nederduitsch-Gereformeerde gemeente uitgebragt bestond uit de weleerwaarde heeren *Cats*, predikant te Leijden; *Fangman*, predikant te Schiedam en *van Voorst*, predikant te Zutphen; waaruit heden morgen is beroepen de weleerw. zeer geleerde heer *Henricus Cats*, predikant te Leijden.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 31. October 1517 maakte LUTHER zijne stellingen tegen de pausselijke aflaten bekend.

Den 31. dito 1799 overleed C. DITTERS VAN DITTERSDORF, tooneelcomponist.

Den 1. November 1657 voer de eerste trekschuit van *Amsterdam* naar *Haarlem*: derhalve bestaat dit veer reeds 170 jaar.

Den 1. dito 1755 werd de stad *Lissabon*, hoofdstad van *Portugal*, voor het grootste gedeelte door eene aardbeving, in puin verkeerd.

Den 1. dito 1771 benoemden heeren burgemeesteren der stad *Amsterdam*, den heer ANDREAS BONN medec. doctor, lid van verschillende genootschappen, tot professor anat. en chir. aan het Athaeneum Illustre aldaar.

Den 1. dito verklaarde NAPOLEON *Groot-Brittanje* in staat van blokade.

ARNHEM, den 1. November.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den	31 Oct.	0 El	9 Palm	0 Duim;	gewassen 0 D.	gevallen 0 D.
Den	1 Nov.	1 El	1 Palm	0 Duim;	gewassen 20 D.	gevallen 0 D.

Op den 24. October 1827 is op den Huize LUSTHOF, te VOORBURG, overleden, de Hoog Edel Gestrenge Heer HENDRIK STEVEN VAN MEURS, gepensioneerd Kolonel.

§ § § De ONTVANGER der DOMEINEN te HARDERWIJK [illegible] als daartoe geautoriseerd, op den [illegible] des morgens ten elf ure, op het Gemeentehuis te *Apeldoorn* [illegible] minstbiedenden aan te besteden: het doen van eenige REPARATIEN en VERNIEUWINGEN aan de Dominiale Gebouwen onder *Apeldoorn*; als:

Perceel No. 1.

Het Nieuwe Logement en de 10 en 14 Nommerhuizen op *'t Loo*.

Perceel No. 2.

Het Uddelermeer of Koningsstallinge aldaar, en het Aardhuis.

Perceel No. 3.

De Bouwhoeve *Asselt*.

De Aanwijzing zal geschieden door den Heer Architekt *van Lunteren*, van Perceel No. 1 op Maandag den 5. November, des morgens ten tien ure, in *het Nieuwe Logement*, en van Perceel No. 2 en 3 den 6. November ten tien ure op het *Uddelermeer*.

Bestek en Condities zullen ter lezing liggen ten huize alwaar de Aanbesteding zal plaats hebben, en ten Kantore van den Ontvanger.

De Ontvanger voornoemd

VAN BROECKHUISEN.

§ § § De ONTVANGER der DOMEINEN te *Tiel*, zal op Vrijdag den 9. November 1827, des voormiddags ten tien ure, ten huize van de Weduwe *A. KWINT*, in de Herberg *de Roskam*, te *Ochten*, publiek en aan de minstaannemenden aanbesteden:

Het REPAREREN en OPMAKEN van een Vak BANDYK, aan de Hoofdpost of Batterij te Ochten, in het Ambt van Neder-Betuwe, wel het LEGGEN van eenen NIEUWEN DYK over den tegenwoordigen Zandweg, gaande binnen door voormelde Hoofdpost of Batterij.

Zoo als drie dagen vóór de Besteding, aan de gegadigden [illegible] worden bekend gemaakt, als wanneer de Bestekken zullen ter lezing liggen, zoo ten Kantore van den Ontvanger der Domeinen [illegible] als bij de Weduwe *A. KWINT*, te *Ochten*, [illegible] twee dagen vóór de Besteding de nodige aanwijzing [illegible] den zal.

† † † *Madame la Veuve DUCOMMUN, depuis qu'elle a eu le malheur de perdre son époux, s'étant décidée à établir un PENSIONNAT DE JEUNES DEMOISELLES à Nimègue, a l'honneur de prévenir les Parens qui voudraient lui accorder leur confiance, que son Institut offrira tous les avantages et tous les secours indispensables dans un tel établissement, savoir: Instructions solides et variées, Nourriture saine et abondante, la surveillance la plus active, maison vaste et agréable à habiter par ses dépendances.*

L'expérience que la soussignée a acquise en soignant des éducations privées, ou dans l'Institut de sa Soeur, Madame PELLEGRIN à Haarlem, lui fait espérer de remplir à leur satisfaction les vues que se proposent les Parens, qui voudront bien entrer en relation avec elle et prendre connaissance des conditions de son Pensionnat.

Veuve DUCOMMUN,

Née PATTUS.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.